

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved I. Galindo Martin og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Franske Republik (ved D. Colas og A. Daly, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Domstolens dom (Andet Afdeling) af 8. februar 2017 — Carrefour Hypermarchés SAS mod ITM Alimentaire International SASU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris — Frankrig)

(Sag C-562/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — sammenlignende reklame — direktiv 2006/114/EF — artikel 4 — direktiv 2005/29/EF — artikel 7 — objektiv prissammenligning — vildledende udeladelse — reklame, der sammenligner priser for varer, der sælges i butikker af forskellig størrelse eller forskelligt format — tilladt — væsentlige oplysninger — oplysningernes omfang og medie)

(2017/C 104/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carrefour Hypermarchés SAS

Sagsøgt: ITM Alimentaire International SASU

Konklusion

Artikel 4, litra a) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame, sammenholdt med artikel 7, stk. 1-3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis), skal fortolkes således, at en reklame som den i hovedsagen omhandlede, der sammenligner priser på varer, der sælges i butikker af forskellig størrelse eller forskelligt format, kan være ulovlig i den første af disse bestemmelsers forstand, når disse butikker er en del af detailhandelskæder, der hver især råder over en vifte af butikker af forskellig størrelse og forskelligt format, og når annoncøren sammenligner de priser, der anvendes i butikker af større størrelse eller format i sin egen kæde, med de priser, der angives i butikker af mindre størrelse eller format i de konkurrerende kæder, medmindre forbrugerne på en tydelig måde i selve reklamebudskabet oplyses om, at sammenligningen er blevet foretaget mellem de priser, der anvendes i butikker af større størrelse eller format i annoncørens kæde, og de priser, der angives i butikker af mindre størrelse eller format i de konkurrerende kæder.

Med henblik på at bedømme lovligheden af en sådan reklame tilkommer det den forelæggende ret at efterprøve, om den pågældende reklame i hovedsagen og under de foreliggende omstændigheder har tilsidesat kravet om, at sammenligningen skal være objektiv, og/eller om reklamen har en vildledende karakter, for det første under hensyntagen til den opfattelse, som en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger af de pågældende varer har, og for det andet under hensyntagen til angivelserne i den nævnte reklame, herunder navnlig dem, der vedrører butikkerne i annoncørens detailhandelskæde og angivelserne om de konkurrerende kæder, hvis priser er blevet sammenlignet, og mere generelt til alle dens bestanddele.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. februar 2017 — Raffinerie Tirlémontoise SA mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance francophone de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-585/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — sukker — produktionsafgift — fastsættelse af det gennemsnitlige tab — beregning af produktionsafgifter — forordning (EF) nr. 2267/2000 — gyldighed — forordning (EF) nr. 1993/2001 — gyldighed)

(2017/C 104/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raffinerie Tirlémontoise SA

Sagsøgt: État belge

Konklusion

- 1) Artikel 33, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker skal fortolkes således, at det med henblik på beregning af det gennemsnitlige tab er nødvendigt at dele beløbet for de samlede faktiske udgifter, der er forbundet med eksportrestitutioner for de produkter, som henhører under denne bestemmelse, med de samlede mængder af disse eksporterede produkter, uanset om der reelt er betalt restitution for disse produkter eller ej.
- 2) Forordningens artikel 33, stk. 2, skal fortolkes således, at der ved den samlede beregning af produktionsafgifterne skal tages hensyn til det gennemsnitlige tab, som beregnes ved at dele beløbet for de samlede faktiske udgifter, der er forbundet med eksportrestitutioner for de produkter, som henhører under denne bestemmelse, med de samlede mængder af disse eksporterede produkter, uanset om der reelt er betalt restitution for disse produkter eller ej.
- 3) Kommissionens forordning (EF) nr. 2267/2000 af 12. oktober 2000 om fastsættelse for produktionsåret 1999/2000 af produktionsafgifterne og koefficienten for beregning af tillægsafgiften for sukker og Kommissionens forordning (EF) nr. 1993/2001 af 11. oktober 2001 om fastsættelse for produktionsåret 2000/2001 af produktionsafgifterne for sukker er ugyldige.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.